

Willem van Kooten

De vooruitgang

In mijn jeugd op de Badhuislaan in Hilversum kwam de post twee keer per dag en de vuilnisman twee keer per week. Kom daar nog maar eens om. Een van de zonen van bakker Jan Deenik, Tony, kwam iedere dag aan de deur en Kobus (de Waal) – de melkboer uit de Koningstraat – ook, met halfslag werkjasje, op klompen en een stompje sigaar, Agio Gouden Oogst, in zijn mond. Ze kregen koffie als ze dat wilden en altijd was er tijd voor een praatje.

Donderdags bracht één van mijn broers of ik het boekje bij kruidenier Albert Verboon uit de Eerste Nieuwstraat, en vrijdags werden de boodschappen door hem bezorgd op zijn Jawa met bestelbak.

Ik haalde geschrapte aardappels vóór schooltijd bij groenteman Smits in de Havenstraat en Van Eck – zijn concurrent uit de Eerste Nieuwstraat – kwam met paard en wagen langs en als er sneeuw lag, met paard en slee.

Wortelboer was een begrip, daar winkelde mijn moeder altijd en van de oude heer Wortelboer – meestal in de zaak aanwezig – kreeg ik dan een hand. Ook haalde ik daar wol voor mijn moeder, want ze breide wat truien af voor ons, tussen de beslommingen des levens door.

Later in Loosdrecht deed ik boodschappen bij Riet van de Bakker in Breukeleveen en ontmoette daar op zaterdag Pim Jacobs die er ook rondliep. We wilden net als veel anderen dat die zaak bleef bestaan, wat niet gelukt is. De cake van bakker Manten – vader van Riet – was beroemd tot in de wijde omtrek. En altijd was er tijd voor een praatje. Jan Dokter, de melkboer uit Oud-Loosdrecht is laatst gestopt na tientallen jaren trouwe dienst. Een opvolger is er niet. Ook de familie Van Moorst van de sigarenwinkel op de hoek van de Koningstraat en de Neuweg hield ermee op. Een opvolger is er niet, dus ook die zaak verdwijnt, moeten we vrezen. Ik zat op de Rehobothschool aan de overkant, waar mijn vader onderwijzer was van voor de oorlog tot 1962. Ik moest daar shag voor hem halen, en soms

Golden Fiction. Hij rolde sigaretten met een zilveren doos die je moest dichtklappen en dan rolde er een sigaret uit. Af en toe mocht ik dat doen. De oude heer Vogelzang was toen eigenaar en eigenlijk is er in vijftig jaar niets veranderd in die zaak. Daar kwam je Hilversummers, voormalige tv-beroemdheden als Peter van Kampen of Frits Thors tegen, maar ook Cornelis van Velsen, de beroemde ontwerper wiens vader kapper was in de Herenstraat. Die had daar een salon en kwam 's morgens vroeg op de fiets, om baas Toon Deenik te scheren in de bakkerij in de Elleboogstraat. En altijd was er tijd voor een praatje.

Ze zijn er nog, die winkels van vroeger, maar ze worden schaars. Ik was pas nog bij Fahner in de Havenstraat en het rook er nog net als vijftig jaar geleden, naar echt leer. Destijds liep ik na schooltijd met Cors en Chris Fahner (Chris is nu de eigenaar) nog wel eens door die winkel, of ik haalde daar leer met mijn vader die onze schoenen zelf verzoold. Schoenen kochten we bij Hogenbirk op de Vaartweg: Robinson schoenen, want die gingen langer mee.

Laten we ze koesteren die zaken van vroeger, nu het nog kan. De vooruitgang zorgt dat ze verdwijnen, maar is dat nu wel vooruitgang en wat komt er voor in de plaats, vraag ik me af. Wel hebben we parkeergarages gekregen in het centrum, maar die zijn dicht op zondag, merkte ik. Vooruitgang?